

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № 1507-753-085
дата: 26.09.2017 г.

КНСБ

СОФИЯ, ПЛ. “МАКЕДОНИЯ” № 1

Изм. № 02-01-15

Дата: 26.09.2017

ДО
Д-Р ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ПО
ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА КЪМ
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваше искане за становище от 20.09.2017г.
получено по електронен път

УВАЖАЕМИ Д-Р АДЕМОВ,

Благодарим Ви, че в оперативен порядък потърсихте мнението на КНСБ по внесените от Омбудсмана на Република България, г-жа М.Манолова, допълнителни предложения за изменения в закони свързани със законопроекта на група народни представители относно неизплатените възнаграждения на работниците и служителите (ЗИД Кодекса на труда, № 754-01-40/ 6.07.2017 г.)

По направените предложения:

1. По §6 от законопроекта:

Подкрепяме направеното предложение за допълнение в чл.15 ТЗ (сделки с предприятие).

Целта на предложената норма е ясна – да се преустановят случаите, при които има прехвърляне на търговски дружества с наети работници или служители, или дружествени дялове от търговски дружества, без да са платени от работодателя всички дължими възнаграждения, обезщетения и осигурителни вноски на наетите лица. Всъщност тези случаи са чести и са се превърнали в порочна практика, в резултат на която се нарушават правата и интересите на трудещите се. По този начин те биват ощетявани, без да имат каквато и да е възможност за защита по правен път.

Отказът да се приеме това предложение с аргумента, че ставало дума за частно-правни отношения, респ. вземания, е лишен от смисъл и не издържа предвид разпоредбите на Конституцията (вж.чл.48, ал.5) и заложената в последния абзац от Преамбюла й принцип за създаване на демократична,

правова и социална държава. Нещо повече нарушен е и издигнатия от Преамбюла на Конституцията върховен принцип в абз.3 (единственият обявен за върховен) – за правата на личността, нейното достойнство и сигурност!

Имайки предвид големият брой злоупотреби с неизплатените възнаграждения считаме, че като законодателна мярка предложената забрана е обоснована, навременна и я оценяваме като наложителна.

Подкрепяме и предложението по т.2 на §6.

То също има защитен характер.

Предложението по т. 3 очевидно е насочено към улесняване достъпа до фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите”, обезпечено с предоставена от закона активна легитимация на НОИ за откриване на производство по несъстоятелност, по подобие на учредената и съществуващата такава за НАП, но забележете *„за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане.“*

Отново възниква въпросът **защо инициатива**(дали на НОИ, на НАП или на засегнатите работници) не се предостави и при частно-правни вземания, каквито по своята природа са вземанията на работника от трудовото правоотношение? Аргументите, които са изложени по-горе и черпим от Конституцията на РБългария са относими и към тази теза, т.е. предложение.

2. По предложенията относно §7 от законопроекта:

Подкрепяме предложението за отпадане на тримесечния срок в чл. 4, ал.1, т.2 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (ЗГВРСНР). И ние считаме, че по този начин по – голяма част от работниците и служителите биха могли да получат вземанията си за трудови възнаграждения и обезщетения, свързани с трудовото правоотношение от фонд „Гарантираните вземания на работниците и служителите”.

Подкрепяме предложението по т.2 на §7 относно създаване на изречение второ в чл. 4, ал. 2 от ЗГВРСНР. Според нас подобна форма на контрол спрямо работодателя от страна на Инспекцията по труда, НОИ и НАП, е адекватна, правилна, има необходимост от нея.

По наше мнение предложенията са в синхрон с основните цели, принципи и приоритети на КНСБ. По наше мнение те ще доведат до преодоляване на съществуващите проблеми при изплащане на трудови възнаграждения на предприятия, които не са в състояние да изплатят дължими суми на работниците.

Не трябва да забравяме, че трудовото възнаграждение е основният, а в повечето случаи и единственият източник на доходи, съответно на средства за физическото оцеляване както на работника, така и на членовете на неговото семейство. В тази връзка предложенията на Омбудсмана подчертават социалната функция и роля на държавата.

ЧХ/ГТ

ПЛАМЕН ДИМИТРОВ,
ПРЕЗИДЕНТ НА КНСБ

